

Η μπροσούρα *Κάτω τα Είδωλα*

Η μπροσούρα *Κάτω τα Είδωλα* γράφτηκε και εκδόθηκε από τον Γεώργιο Τελεμίτη, στην Αλεξάνδρεια το 1909, με αφορμή την εκτέλεση του αναρχικού παιδαγωγού Φρανσίσκο Φερρέρ u Γκάρδια στην Ισπανία τον ίδιο χρόνο.

Δεν έχουμε διαθέσιμα στοιχεία για τον Γεώργιο Τελεμίτη. Ωστόσο, εκφράζω την άποψη ότι ίσως το Γεώργιος Τελεμίτης ήταν ψευδώνυμο και ότι ο πραγματικός συγγραφέας της μπροσούρας αυτής ήταν ένας από τους ήδη γνωστούς, προαναφερόμενους ελευθεριακούς διανοητές της Αιγύπτου. Αυτό, ίσως, συνάγεται και από το γεγονός ότι στο τέλος του κειμένου παρατίθεται ενδεικτική αναρχική βιβλιογραφία που κυκλοφορούσε την εποχή εκείνη καθώς και διευθύνσεις αναρχικών εκδόσεων στην Ευρώπη και αλλού και ονόματα διανοητών. Επίσης, η γλώσσα στην οποία είναι γραμμένη η μπροσούρα αλλά και η παράθεση πλήθους αποφθεγμάτων αρκετών διανοητών, ίσως συνηγορούν στην άποψη αυτή. Πάντως, η μπροσούρα φαίνεται ότι είχε γίνει ανάρπαστη την εποχή εκείνη.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Ο λόγος του Ευαγγελίου: «Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι» ήτο το πλέον οικτρών ψεύδος, το οποίον επί μακρούς αιώνας διετήρησε την ανθρωπότητα εν τω πηλώ της αθλιότητος και της δουλείας. Όχι! Όχι! Οι πτωχοί τω πνεύματι είνε αναγκαίως τα κτήνη, η σαρξ προς την καταπίεσιν και οδύνην. Ενόσω θα υπάρχουν πληθύες πτωχών τω πνεύματι θα υπάρχουν πληθύες δυστυχών, υποζυγίων, οι οποίοι εκμεταλλεύονται, τρώγονται από ολιγίστους κλέπτας και κακούργους. Μίαν ημέραν, η ευτυχής ανθρωπότης θα είναι εκείνη η οποία θα μάθη και θα θελήση...

Μακάριοι οι γνωρίζοντες, μακάριοι οι ευφυείς, οι άνθρωποι της θελήσεως και της πράξεως, ότι αυτοίς ανήκει η βασιλεία της Γης.

ΖΟΛΑΣ

ΦΕΡΡΕΡ

Θεοίς μεν κ' αν ο μηδέν ων ομού

κράτος κατακτήσαιτ' εγώ και

δίχα κείνων πέποιθα τούτ'

ΕΠΙΣΠΆΣΕΙΝ ΚΛΕΟΣ.

Σοφοκλής (Αίας)

Ο Φερρέρ, ο μέγας ήρωας, ο μάρτυς της Αναρχίας, ετυφεκίσθη ως κακούργος υπό των κακούργων.

Το αίμα του μεγαλεπηβόλου τέκνου της Ιβηρίας, επότισε το άπληστον έδαφος της κατηραμένης πατρίδος του.

Δεν ήρκεσαν τα θύματα του φανατισμού των ιεροεξεταστών, δεν ήρκεσαν αι πυραΐ των βωμών και τα μυστήρια των φρικαλέων μαύρων ανθρώπων (1. Ulric de Hutten) του Μεσαίωνος.

Έπρεπε νέον θύμα να προστεθή εις τα τόσα άλλα. Έπρεπε νέον αίμα να ρεύση ίνα κορέση τας επιθυμίας των αντιπροσώπων του Θεού επί της Γης.

Κατά της θρησκείας λοιπόν, κατά των τυράννων, ας κηρύξωμεν αγώνα τίμιον, αγώνα υπέρ της εργασίας και της Ελευθερίας!

Ένδοξε Αρμόδιε! Ευτυχή Αριστογείτων! Γενναίε Βρούτε! Προσφιλή Angiollilo! Αι σκιαί σας ως μεγαλομάρτυρες, ας μας ενθαρρύνουν εις την πάλην ταύτην.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑ

Il sangue che grondo dalla tua eroce

Oggi fecon la l' odio e non l' aureore

Presco al complice altar, veglia feroce

l' inquisictore

(Lorenzo Stechetti)

Βροντοφωνούν την μειλιχιότητα και ανεξιθρησκείαν εν τη νεφελώδη ευγλωπία των και κομίζουν ανθρώπινα θύματα εις τον θεόν της αγάπης, ως εις ένα Μολώχ με σιδηρούς βραχίονας... κηρύττουν την αγάπην του πλησίον των και διώκουν Μακράν των θυρών των τον ογδοηκονταετή τυφλόν, αφρίζουν εναντίον της φιλαργυρίας και έχουν ερημώση το Περού δια τα χρυσά στολίδια. Σπάζουν το κεφάλι τους δια να ανακαλύψουν πώς εστάθη δυνατόν εις την φύσιν να δημιουργήση ένα Ισκαριώτη και δεν θα ήτο ανάγκη να αποτανθή τις εις τον έσχατον μεταξύ αυτών όπως προδώση τον Θεόν εις την Αγ. Τριάδα αντί δέκα αργυρίων. Ουαί υμίν Φαρισσαίοι (Schiller).

Ναι, ω Ιησούιται! ω ιερείς ιεροεξετασταί! Ναι σεις είσθε οι αίτιοι του κακού. Σεις είσθε οΐτινες παρεμβάλλετε εμπόδια εις την πορείαν της ανθρωπότητος! Σεις καταδικάζετε

την επιστήμην. Σεις αρνείσθε την αμοιβαίαν αγάπην και την αλληλεγγύην των εθνών. Σεις ω αιμοβόροι, μετά ζηλόφθονος όμματος παρακολουθείτε κάθε πρόοδον πνεύματος των υιών του Προμηθέως.

Η θρησκεία την οποίαν δια πυρός και σιδήρου επεβάλετε εις τους ανθρώπους, ο χαλύβδινος ούτος κρίκος, δι' ου περειβάλετε τον αυχένα του ελευθέρου κατοίκου της Γης, η θρησκεία αύτη αποτελεί την άρνησιν της ελευθερίας της Σκέψεως. Ουδέποτε η θρησκεία προσήλθεν εις συζήτησιν ειλικρινή μετά της επιστήμης και οσάκις ηθέλησε να αντιστή εις τας αποδείξεις του ανθρωπίνου νοός, εθραύσθη.

Η πάλη μεταξύ θρησκείας και επιστήμης είνε η πάλη της πηλίνης χύτρας εναντίον της σιδηράς (Schopenhauer).

Επί δογμάτων στηρίζεσθε και στηριζόμεθα επί αποδείξεων. Κηρύττετε την πίστιν και δεν αναγνωρίζομεν ειμή το λογικόν.

Τας προσευχάς σας κρατήσατέ τας δια υμάς. Ο Φερρέρ τας ηρνήθη ως τα αρνείται και πας ειλικρινής άνθρωπος. Όχι! Δεν είναι θεός, εκείνος όστις επιτρέπει την αδικίαν εις τον κόσμον, εκείνος όστις αφίνει να καταδικάζωνται αθώοι, να φονεύωνται δίκαιοι, να ταλαιπωρούνται αδύνατοι! Δεν είναι θεός εκείνος όστις εδημιούργησε την ανισότητα, την κακίαν, την αθλιότητα, τα μίση, όλα τα κακά ένστικτα, την αδικίαν, την τυραννίαν, την δυστυχίαν!

Δεν είνε Θεός, όχι! Δεν είναι δυνατόν να φαντασθή τις ον τοσοούτον κακόν.

«Εάν υπήρχε θα έπρεπε να τον καταργήσωμεν» (Nietzsche).

Σεις είσθε οίτινες εδημιουργήσατε τον Θεόν ίνα καλύψητε δια του θώρακος τούτου τας ανομίας σας. Σεις ακόμη εφαντάσθητε τη γελοίαν δοξασίαν της αθανασίας της ψυχής! Το μεν ίνα εμπνεύσητε τον φόβον εις εκείνους οίτινες αγανακτήσαντες εκ της διαγωγής σας εξηγείροντο εναντίον σας, το δε ίνα παρηγορήσητε τους δυστυχείς εκείνους από τους οποίους αφαιρέσαντες και τον τελευταίον οβολόν, καταδικάσαντες εις την δουλείαν και την πτωχείαν, υπόσχεσθε φαντασιώδεις αμοιβάς εις τον ουρανόν! Σεις είσθε οι κάπηλοι και οι τραπεζίται του ναού τους οποίους εξεδίωξεν ο Ιησούς.

Ο χρυσός, ο χρυσός είναι ο θεός σας.

Αρνούμεθα και την πίστιν εις την μέλλουσαν ζωήν.

Post mortem nihil, ipsaque mors nihil

(Σενέκας)

Nil igilur mors est adnos noque pertinet hilum

Quandoquidem natura animi mortalis habetur

(Λουκρήτιος)

Ο θάνατος ουδέν προς ημάς, το γαρ διαλυθέν
αναισθητεί, το δε αναισθητούν ουδέν προς ημάς.

(Επίκουρος)

Ακροτάτης κορυφής τύμβος άκραν κατέχει.

(Σιμωνίδης)

Μετά τους μόχθους μας επί γης ταύτης, ως μόνην ανταμοιβήν θεωρούμεν τον θάνατον. Δεν φερόμεθα υπ' ουδενός εγωϊστικού σκοπού πράττοντες τον καλόν, δεν παραδεχόμεθα το γνωμικόν σας: «ο ελεών πτωχόν δανείζει Θεώ». Ευεργετούμεν, βοηθούμεν, σώζομεν, εκδικούμεθα τους αθώους ουχί δια να ανταμειφθώμεν εις τους ουρανούς.

(αφίνομεν τους παραδείσους

στους αγγέλους και στα στρουθία (Henri Heine – Άινε)

αλλ' επειδή αισθανόμεθα τον προορισμόν της ανθρωπότητας, επειδή θέλομεν μίαν ανθρωπότητα μεγάλην, αναπνέουσαν ελευθέρως, απηλλαγμένην θρησκευτικών και κοινωνικών προλήψεων, ζώσαν εν ομονοία, εν αγάπη, εργαζομένην, προοδεύουσαν, ευτυχή, ανεξάρτητον.

Είμεθα η στρατιά της αναρχίας εναντίον της στρατιάς της τυραννίας, της εργασίας εναντίον του χρήματος, της αληθείας εναντίον του ψεύδους.

Αρεταί μας είναι: η αγάπη και η δικαιοσύνη, σκοπός μας η ευτυχία, μέσον μας η αλήθεια και η δύναμις!

Πρωταγωνισταί μας: υπήρξαν και είναι τα μεγαλείτερα πνεύματα των αιώνων: ο Δημόκριτος, ο Επίκουρος, ο Πρωταγόρας, ο Επίχαρμος, ο Διογένης, ο Λουκρήτιος, ο Αβερόης, ο Rabelais, ο Montaigne, ο Boetie, ο Διδερό, ο Βολταίρος, ο Helvetius, ο D'Holbach, ο Chenier, ο Δαντόν, ο Ανάχαρσις Κλόοτς, ο Εβέρτ, ο Chaumette, ο Μαρά, ο Βύρων, ο Schiller, ο Goethe, ο Henri Heine, ο Proudhon, ο Βακουίν, ο Κροποτκίν, ο Χέκελ, ο Μαξ Νορδάου, ο Reclus, ο Grave, ο Τολστόϊ, ο Ίψεν.

Μάρτυρές μας είναι ουχί οι μυθικοί άγιοι, φυγάδες της εργασίας, ερημίται μισάνθρωποι, μισογύναι, εχθροί και αυτής έτι της καθαριότητας, αλλά οι μάρτυρες της Ελευθερίας και την Αληθείας: η Υπατία, ο Giordano Bruno, ο Vanini, ο Dolet, ο La Barre, ο Φερρέρ.

Ήρωές μας, είνε όλοι οι τυραννοκτόνοι και οι ελευθερομανείς: ο Αρμόδιος και ο Αριστογείτων, ο Βρούτος και η Επίχαρις, η Σοφία Περόφσκα και ο Angiollilo.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΔΥΝΗ

*El pueblo gime... A las lagrimas que derrama
el universo entero, unense las grietas de sabias
de desolación... En mis orcas zumba una
voz potente, un murmullo de ollos...u; Vengosa:
Vengaza! Ya la voz crece, crece, hasta conver-
tirse en clamor universal...*

(Tierra y Libertad, época III, no 2)

Στρέψε το βλέμμα σου, ω άνθρωπε βεβαρυμμένη από τας τλαιπωρίας και τα θλίψεις, ζήτησον έστω και μίαν γωνία γης εις την οποίαν να δύνασαι να αναπαύσης τα παραλυμένα μέλη σου, ζήτησε μίαν παρήγορον λέξιν από τους ομοίους σου. Μάτην! Τίποτε! Παντού η πάλη, «The struggle for life», «le carnage universell».

Το πνεύμα της καταστροφής έπνευσεν επί της γης. Ευτυχής ο πρωτογενής άνθρωπος, ο οποίος διημφισβήτη την τρώγλην του και την τροφήν του εις την άρκτον των σπηλαίων και εις τα Μαμούθ, είτε απέθνησκεν, είτε εξήρχετο νικητής εκ της πάλης ταύτης, ουδέποτε όμως ησθάνετο την έλλειψιν της ελευθερίας του! Φευ επέπρωτο να χάση ο άνθρωπος την ελευθερίαν αυτήν την τόσο πολύτιμον και μέχρι σήμερα μάτην προσπαθεί να την επανακτήση.

Οι ιερείς μυσταγωγοί και οι τύραννοι τον υπεδούλωσαν συστηματικώς και τον εξεμεταλλεύθησαν. Ημέρα τη ημέρα ο βαρύς της τυραννίας ζυγός κατέστη βαρύτερος.

Έως ότου ελησμόνησε πλέον ο άνθρωπος την παλαιάν ισχύν του και την ανεξαρτησίαν και μη δυνάμενος να εξηγήση την σημερινήν κατάστασίν του ατενίζει με βεβαρυμμένα και αδιάφορα όμματα τα περί αυτόν ως ο λέων εν τω κλωβώ του.

Ο αγών της υπάρξεως δεν έγκειται πλέον εν τη ανδρική δυνάμει αλλ' εν τη υποουλότητι και τη πανουργία.

Τα κακά ένστικτα διαδιδόμενα οικογενειακώς εξ αιτίας των ιδίων πάντοτε όρων υφ' ων διάγεται η κοινωνία εξαπλούνται και κυριεύουσιν όσους μέχρι τούδε έμειναν ακέραιοι και ειλικρινείς.

Η οικογένεια κατέστη μια ειρκτή του παιδικού πνεύματος όπερ αδυνατεί να αναπτυχθή επαρκώς υπό τας συνθήκας υφ' ας διάγει. Η οικογένεια κατέστη μια τυραννία και η μάλλον αξιοθρήνητος των τυραννιών. Διότι από μικρού ο άνθρωπος παραμορφούται ούτω πνευματικώς εν μέσω των πολλαπλών προλήψεων των γονέων του και πολλάκις μάλιστα ακόμη και ηθικώς και σωματικώς.

Η ανατροφή δε την οποίαν λαμβάνει δεν αποβλέπει ειμή προς τον τρόπον καθ' ον θα δύναται να ζήση όσον το δυνατόν συμμορφούμενος με τας απαιτήσεις της αθλίας

κοινωνίας την οποίαν με τόσα σκοτεινά χρώματα απεικόνισαν ο Ουγγώ και ο Ευγένιος Σύης.

Το σχολείον αναλαμβάνει να παραμορφώση επί πλείον ακόμη τους νέους. Εις την ειρκτήν αυτήν του πνεύματος διδάσκονται ότι οφείλωσι σέβας και υποταγήν εις παν ότι η έξις έχει καθιερώση. Εις τα σχολεία μανθάνουσιν οι παίδες την κολακείαν, την προδοσίαν, τον φόβον, το ψεύδος, την ζηλίαν, την κενοδοξίαν, το σέβας, τους κανόνας της γραμματικής και την κατήχησιν.

Το κράτος εξασκεί την επιρροήν του επί εκείνων οίτινες μη εμπιστευόμενοι ειμή επί του εαυτού των προσπαθούσι να εξέλθωσι του κοινού κύκλου και να ελέγξωσι τα κακώς έχοντα. Το κράτος στρατολογεί κατ' έτος χιλιάδας νέων ευρώστων, αποσπών αυτούς από της εργασίας και από της μελέτης των επιστημών. Το κράτος επιβάλλει φόρους εις τον πένητα και τον πλούσιον, ων το αληθές βάρος αισθάνεται ο πέννης μόνον. Δικαστήρια, τελωνεία, νομαρχείαι, γραφεία, προξενεία, υπουργεία, κλπ. εμποδίζουν την ελευθέραν συστολήν των ανθρώπων. Τα σύνορα χωρίζουν τους λαούς εις τόσα εχθρικά στρατόπεδα.

Η κοινωνία ως μόνος βάσεις έχουσα την ανισότητα και την αμοιβαίαν εκμετάλλευσιν, μετατρέπει τους πτωχούς και μη έχοντας εργασίαν εις κλέπτας, τους εργατικούς εις αλκοολικούς. Οι κατά συνθήκην γάμοι είναι μία από τας κυριωτέρας αιτίας του εκφυλισμού της ανθρωπότητας, εννοώ τους ανίσους αυτούς γάμους ασθενικών, ανικάνων, ανηθίκων είτε και γερόντων μετά νέων καλώς εχόντων, γάμους καταστρεπτικούς και δια τους γονείς και δια τα τέκνα, τους οποίους προκαλεί η ηλιθιότης και η απληστία των γονέων οίτινες δεν βλέπουσιν εν τω γάμω ειμή είδος εμπορίου και εμποδίζουν ούτω τα τέκνα των να ακολουθήσι τας ροπάς της καρδιάς των.

Ιδού τα αγαθά αποτελέσματα των ιερών (;) αυτών καθεστώτων: οικογενείας, σχολείου, κράτους, κοινωνίας.

Και εν τω μεταξύ ο λαός πεινά και στενάζει, μοχθεί και εργάζεται.

Κατά χιλιάδας αριθμούνται καθ' εκάστην τα θύματα τα οποία προξενεί, η πενία, οι κακοί όροι της διαμονής, οι πόλεμοι, τα δυστυχήματα, οι πυκνοί συνοικισμοί, ο αλκοολισμός, τα πάθη τα οποία προκαλούν αι κοινωνικαί ανισότητες (μίσος, ζηλία, απληστία, κακία κλπ.). Η γυνή εξακολουθή να είναι η δούλη του ανδρός, ο ελεύθερος έρως θεωρείται ως το χειρότερον των εγκλημάτων (αλλά και αι εξ έρωτος αυτοκτονίαι αυξάνουν τον αριθμόν καταπληκτικώς).

Ιδού πού ευρισκόμεθα μετά είκοσιν αιώνας χριστιανισμού! Πόσον οπίσω είμεθα του πολιτισμού των ευτυχών προγόνων μας!

Ιδού η ελεεινή κατάστασις της ανθρωπότητος!

Ψεύδος και υποκρισία, αμοιβαία εκμετάλλευσις.

Συνασπισμός προς καταπολέμησιν της αληθείας...

Το δε εκ των τυράννων (γένος) αισχροκέρδειαν φιλεί

Σοφοκλής, Αντιγόνη.

Λοιπόν! Ημείς οι αναρχικοί, ημείς οι λιμπερτάριοι, ημείς οι πρόδρομοι της μελλούσης γενεάς, ημείς οι προφήται, εξεγειρόμεθα εναντίον της τοιαύτης αθλιότητος! Ημείς ανακράζομεν: Εμπρός! Εμπρός! Εκδικηθώμεν εκείνους οίτινες είναι οι αίτιοι της τοιαύτης καταστάσεως των πραγμάτων. Και η φωνή αυτή αυξάνει, διαδίδεται, εξαπλούται. Βοή ακούγεται, φωναί... Ακούσατε. Ακούσατε. Ο λαός εξυπνά! έρχεται!

Η ΡΙΖΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Τι χρησιμεύει ο κλήρος ο οποίος δεν πιστεύει εις όσα κηρύττει;

(Τολστόϊ)

Αι θρησκείαι είναι καθώς αι πυγολαμπίδες. Δια να λάμπουν έχουν ανάγκην του σκότους.

(Σοπενχάουερ)

Θεώ όμοιον έχει ο άνθρωπος, το ευ ποιείν όταν το ευ ποιείν μη καπηλεύεται και το ευεργετείν και αληθεύειν.

(Δημόκριτος)

Η καταδίκη του Φερρέρ μας υπενθυμίζει τους λόγους του Βίκτωρος Ουγγώ: «Ιερείς, αυτήν την εστίαν την οποίαν εκάλουν Ιταλίαν την εσβύσατε. Αυτόν τον κολοσσόν τον οποίον ωνόμαζον Ισπανίαν τον ηρημώσατε».

Ιδού πώς κατέληξε το έργον των αντιπροσώπων του Θεού, το έργον των Παπών και των ιεροξεταστών, των Βοργιών, των Τουρκουεμάδα και των Ζίμενες. Αυτά είναι τα θλιβερά αποτελέσματα του θρησκευτικού φανατισμού και της διδασκαλίας του κλήρου. Οι δολοφόνοι της νυκτός του Αγ. Βαρθολομαίου ηυλογήθησαν υπό των ιερέων, η δε αμάθεια, η δυσιδαιμονία, η τυραννία, ο φανατισμός και η πενία ως σκοτειναί νεφέλαι πληρούσιν ολόκληρον τον μεσαίωνα.

Από αναλύσεως εις ανάλυσιν, καταλογίζομεν ότι η ρίζα του κακού είναι η θρησκεία από της οποίας προέκυψαν οι ηγεμόνες της γης: «Απόδοτε τα του Καίσαρος Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ», είναι το Βέτο κατά της ελευθερίας του ανθρώπου, όστις δεν γνωρίζει άλλον κυρίαρχον του εαυτού του, παρά το ίδιον Εγώ.

Πού λοιπόν στηρίζονται οι κηρύττοντες την ύπαρξιν του Θεού; Ποίας αποδείξεις φέρουσιν περί της υπάρξεως εκείνου το οποίον ουδείς ποτέ είδε και όστις ουδέποτε επενέβη εις τα πράγματα του κόσμου τούτου. Λησμονούν ότι εις Θεός αμετάβλητος,

καθώς τον φαντάζονται, αντικρούει τον παγκόσμιον νόμον της εξελίξεως. Λησμονούν ότι το απόλυτον δεν δύναται να δημιουργήση το σχετικόν;

Ότι το πνεύμα δεν δύναται να δημιουργήση την ύλην; ότι το ακίνητον δεν δύναται να μεταδώση την κίνησιν; ότι το τέλειον δεν δύναται να δημιουργήση το ατελές;

Αλλ' η επιστήμη δεν απέδειξεν ότι η ύλη είναι αιώνιος, ότι ουδέν δημιουργείται και ουδέν απόλλυται, επικυρώσασα ούτω τας δοξασίας των αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων;

«Ουδέν γαρ χρήμα ουδέ γίνεται ουδέ απόλλυται, αλλ' από εόντων χρημάτων συμμίσγεται τε και διακρίνεται».

(Αναξαγόρας)

Νήπιοι ου γαρ σφιν δολιχόφρονες εισί μέριμναι οι δη γίνεσθαι πάρος ουκ εάν ελπίζουσιν η τι καταθήσκειν τε και εξόλλυσθαι απάντη.

(Εμπεδοκλής)

Ex nihilo nihil, in nihilo nil posse rererti. Nullam rem ex nihilo gignit divinitas unquam

(Λουκρήτιος)

Η κινήσις δεν απεδείχθη ότι είναι θεμελιώδης ιδιότης της ύλης; Οι άπειροι κόσμοι δεν πληρούσιν το Παν;

Αλλ' αφ' ου οι φυσικοί νόμοι αρκούσι προς εξήγησιν όλων των φαινομένων της Φύσεως, ποίαν ανάγκην έχομεν της υποθέσεως του Θεού; Διατί ο Θεός διατηρεί τον άνθρωπον εν αγνοία περί τη υπάρξεώς του; Διατί δεν θέτει τάξιν εις τον κόσμον;

Et ponrqui pend la Mort comme une sombre epee Attristant la Naturea tout moment frapee (Και διατί κρέμαται ο θάνατος ως μία μαύρη σπάθη καταλυτών την Φύσιν με αλλεπάλληλα πλήγματα)

(Alfred de Vigny)

«Διατί ο δίκαιος σύρεται αιμόφυρτος, δυστυχής υπό το βάρος του σταυρού του, εν ω ο κακός ευτυχής ως εις νικητής, περιφέρεται επί του υπερηφάνου ίππου του; Εις ποίον να αποδώσωμεν το σφάλμα; ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός δεν είναι παντοδύναμος, ή μήπως είναι αυτός ο ίδιος η αιτία αυτής της αταξίας; Ω αληθώς! θα ήτο πάρα πολύ άνανδρον».

(Henri Heine)

Αν όμμα του ακοίμητον τα πάντα διατάττη
Δικαιοσύνην εις την γην πώς στάθμην δεν φυλάττει;
Πώς εις αυτήν δεν φαίνεται ουδέ τις αρμονία;
Και ουδέ νους τις κυβερνών την φύσιν, τα στοιχεία;
Πώς η κακία ευτυχεί, τιμάται και κομπάζει;
Πώς άδοξος και δυστυχής η αρετή στενάζει;
(Π. Σούτσος)

«Εάν εις Θεός εδημιούργησε τον κόσμο» λέγει ο Σοπενχάουρ, «δεν θα ήθελα να ήμην αυτός ο θεός. Η δυστυχία του κόσμου θα μου εσπάρατε την καρδίαν».

Εάν θεός υπήρχε θα ήτο ο μεγαλιέτερος ένοχος τον οποίον η ανίκανος φύσις περιέβαλεν εν τω κόλπω της, ο κόσμος όλος θα έπρεπε να κραυγάση εκδίκησιν εναντίον του. Και εάν υπάρχη μέλλουσα κρίσις θα είναι εκείνη κατά τη οποίαν ο Θεός θα έδιδε λόγον των πράξεών του, δια να εκφρασθώμεν μετά του μεγάλου ποιητού, κατά την ημέραν της υστάτης κρίσεως».

*Le juste opposera le dadain a l'absence
Et ne repondra plus que par un froid silence
Au silence eternal de la divinite*

(Ο δίκαιος θα αντιτάξη την περιφρόνησιν εις την απουσίαν και δεν θα απαντήσει παρά με μίαν ψυχράν σιωπήν εις την αιωνίαν σιωπήν της Θεότητος).

(Alfred de Vigny)

Αλλά μάτην η ανθρωπότης ικετεύει, προσκυνά, προσεύχεται, απειλεί, αναθεματίζει, περιφρονεί τον υποθετικόν δημιουργόν της. Λόγοι οργής και λόγοι αγάπης, χάνονται άνευ ηχούς εις τας παγεράς εκτάσεις του Σύμπαντος. Μάτην αναμένει απάντησιν από τας αχανείς ερήμους του Παντός που και πού εσπαρμένας από ολίγους αστέρας! Ο φόβος και η αμάθεια – μάθετέ το λοιπόν – εδημιούργησαν τους Θεούς.

Primns in orbe deus fecit timor

(Πετρώνιος)

«Ορέοντες τον εν τοίσι μετεώρασι παθήματα οι παλαιοί των ανθρώπων, καθάπερ βροντάς και αστραπάς κεραυνούς τε κι άστρων συνόδους, ηλίους τε και σελήνης εκλείψεις, εδειματέοντο, θεούς οióμενοι τούτων αιτίους είναι»...

(Δημόκριτος)

Την απάντησιν εις τους πόθους μας, την εκπλήρωσιν του Ιδεώδους μας, η γη μόνον, η μήτηρ μας γη, δύναται να μας την δώση! Η γη η μόνη αληθής πατρίς.

Ω φίλοι μου! Θέλω να σας διδάξω ένα νέον άσμα, ένα άσμα ωραιότερον: θέλομεν εδώ επί της γης να εγκαθιστήσωμεν την βασιλείαν των ουρανών, θέλομεν να είμεθα ευτυχείς εδώ κάτω και να μην είμεθα πλέον επαίται, η οκνηρά κοιλία δεν πρέπει να εξοδεύη ότι έχουν κερδίση αι εργατικά χείρες» (Αϊνε).

Ευτυχία και ελευθερία λοιπόν – δι' όλους – ιδού ποίος είνε ο σκοπός μας. Ζωή άνευ της ηδονής είναι μηδέν.

Τας γαρ ηδονάς

όταν προδώσιν άνδρες, ου τίθημ' εγώ

ζην τούτον, αλλ' έμψυχον ηγούμαι νεκρόν.

(Σοφοκλής, Αντιγόνη)

«Ημείς την ηδονήν αρχήν και τέλος λέγομεν του μακαρίως ζην».

(Επίκουρος)

Et metus ille foraw praeceps Achaerontis agendus

Funditus, humauam qui vitam turbat ab imo

Omnia suffendens mortis nignore, neque ullam

Esse voluptatem liquidam Puramque relinquit.

(Λουκρήτιος)

Πρέπει με κάθε τρόπον να διαλύσωμεν τον φόβον του Αχαίροντος – πρέπει να τον αποσπάσωμεν από την ανθρωπίνην ζωήν την οποίαν σκοτίζει μέχρι του βυθού της – διαχύει δε εφ' όλων των αντικειμένων θανάτου χροιάν – και εμποδίζει ούτω να γευθή τις με την ηδονήν την πλέον διαυγή και καθαράν.

Ε λοιπόν! Σεις ως παιδιάδες και νέοι (διότι εις σας αποτεινόμεθα και από σας προσδοκούμεν) σεις, ω νέοι με ιδεώδες, δεν θα τείνετε χείρα αρωγόν προς το

χαλεπόν έργον μας επί τω καλώ της ανθρωπότητας; Δεν θα μας βοηθήσετε να εγείρωμεν το λαμπρόν οικοδόμημα της κοινωνίας του μέλλοντος;

Αλλά προσοχή! Δια να είμεθα ασφαλείς περί της στερεότητος του νέου τούτου Μεγάρου, δεν πρέπει να οικοδομήσωμεν επί σαθρών ερειπίων. Προ της θεμελιώσεως είναι αναπόφευκτον και αναγκαίον το έργον της καταδαφίσεως των συντριμμάτων και των ερειπίων. Καταστρέψωμεν προτού δημιουργήσωμεν. Προ παντός εκριζώσωμεν την ρίζαν του κακού: τη θρησκείαν.

«Δια το Λογικόν δεν υπάρχουν στερεώματα αδιάφθορα, δεν υπάρχουν αγιαστήρια ακλόνητα, μήτε επί της γης μηδέ επί του ουρανού. Το παν εδημιουργήθη δι' αυτό κατούτο τω δίδει το δικαίωμα να καταστρέψη παν ότι ζητεί να εμποδίση την ελευθέραν μετεώρησίν του».

(Μάξιμος Γκόρκι)

ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Έχομεν κατακτήσει αυτήν την χώραν δι' ημάς χάρις εις την εργασίαν των χειρών μας και μεταβάλη το πρωτογενές δάσος, ένθα το πάλαι ποτέ άγριαi άρκτοι ενεφώλευον εις κατοικίαν μας... Το έδαφος τούτο μας ανήκει. Πώς λοιπόν ο ακόλουθος ενός ξένου θα είχε το δικαίωμα να μας επιβάλη μίαν εξευτελιστικήν αρχήν. Δεν υπάρχει τρόπος να υπερασπισθή τις εναντίον μιάς τοιαύτης καταδυναστείας! Όχι! Υπάρχει εν όριον εις την τυραννικήν αρχήν.

Schiller, Γουλιέλμος Τελλ

Είναι φανερόν ότι ενόσω θα έχωμεν ένα Κύριον επί του ουρανού θα είμεθα δούλοι επί της γης.

Βακουίν

«Πάσ' αρχή εκ θεού», είπεν ο Απόστολος Παύλος. Τοιούτον πράγματι είναι το δίκαιον των ισχυρών. Το ιδικόν μας όμως ακαταμάχητον δίκαιον είναι η δικαιοσύνη. Όλα τα άτομα έχουσι δικαίωμα εις την ευτυχίαν, εις την ελευθερίαν, καθήκον δε ιερόν ν' αντιτάξωσι της βίαν εις οποιονδήποτε ήθελεν επιχειρήση να τους εκμεταλλευθή.

Η γη είναι αρκετά μεγάλη δια να θρέψη τα τέκνα και να πορήση εργασίαν εις όλας τα χείρας. Δεν έχομεν ανάγκην από παράσιτα. «Ο μη εργαζόμενος και μηδέ εσθιέτω». Ας συμμορφωθώσιν όλοι εις τον γενικόν νόμον της εργασίας η οποία μόνη ηθικοποιεί τον άνθρωπον. Γη και ελευθερία!

Ας καλλιεργηθεί επαρκώς η Γη, ας εγκαταλείψουν οι άνθρωποι τας νοσηράς πόλεις, ας ζώσιν εν ειρήνη και δικαιοσύνη, ας ενεργώσιν εν αλληλεγγύη και τότε η γη θα αποδώση τους κεκρυμμένους θησαυρούς της και θα γενικευθή ούτω η έννοια του μύθου του *bonhomme La Fontaine*. Ουχί! Οι θησαυροί της Γης δεν είναι

εγκεκλεισμένοι εν τοις χρυσωρυχίοις και εν τοις αδαμαντορυχείοις. Μάτην απώλυντο τόσα θύματα, τόσοι άπληστοι γαμβουζίνοι, τόσοι conquistadores. Οι αληθείς θησαυροί της Γης είναι οι καρποί ους δύναται να προσφέρη επαρκώς καλλιεργουμένη. Καταργηθήτωσαν οι στρατοί και ας επιστρέψουν οι γενναίοι νεοσύλλεκτοι εις τους μυροβόλους αγρούς των. Ανοιχθήτωσαν αι σιδηραί πύλαι των ειρκτών αίτινες συντελούν πλείον προς σχηματισμόν κακούργων παρά προς διόρθωσιν των εχόντων τάσεις προς το κακόν και αποδοθήτω ελευθερία και εργασία εις τους εγκλειστούς. Ουχί πλέον περιουσίας μεταδιδομένας κληρονομικώς αλλά γην και ελευθερίαν. Οπότε και όλοι θα αναγκασθώσιν να εργασθώσι και εκλιπόντος του χρήματος θα παύση η αμοιβαία ταπεινωτική εκμετάλλευσις.

Γη και ελευθερία! Ιδού ο αληθής παράδεισος όλων τον οποίον ημείς οι αναρχικοί ονειρευόμεθα δι' όλους γενικώς τους ανθρώπους.

Εμπρός λοιπόν! Όλοι οι λαοί ας τείνουν προς αλλήλους τας χείρας ίνα αποτινάξωσι τον κοινόν ζυγόν: την τυραννίαν (υπό την ευρείαν έννοιαν της λέξεως).

Ας συνεργασθώμεν, προς απελευθέρωσιν των αδελφών μας οίτινες ζώσιν εν δουλεία:

των εξορίστων της Σιβηρίας

των εγκαθειρκτων του κατηραμένου Montjuieh

των Μακεδόνων

των Αρμενίων

των Πολωνών

Ερέτωσαν τα φυλετικά πάθη, ο αντισημητισμός και η εχθροπάθεια των εθνών.

Όπου γης πατρίς

Όπου γη τάφος

Απ' άκρου εις άκρον της Γης μία και μόνη φωνή ας αντηχήσει!

Γη και ελευθερία!

GERMINAL!

Η καλή σπορά ερρίφθη, έπεσε δε επί καλού εδάφους, άκανθαί τινες προσεπάθησαν να την αποπνίξουν αλλ' η σταθερότης και η γονιμότης της γης υπερίσχυσαν...

Ο χρόνος εξήγησε και το αίμα το οποίον επί στιγμήν έβαψε ερυθρά την γην και το παν ελησμονήθη...

Ο ήλιος έρριπτε τας γλυκείας ακτίνας του επί μιας ανθρωπότητας, ευδαίμονος, μειδιώσης, εργαζομένης.

Τα πτηνά ήδων. Αλλά το κελάδημά των καθαρών και μελωδικόν δεν διεκόπτετο πλέον υπό του φόβου... Αχ! Πώς έβαινε κατ' ευθείαν προς την καρδίαν του ανθρώπου, όστις το υπεδέχετο μετ' αγαλλιάσεως.

Η γη ανέλαβε νέαν όψιν. Τα δενδρύλλια έθαλλον διαρκώς. Οι παγεροί άνεμοι και οι πνιγηροί καύσωνες του θέρους υπεχώρησαν προ της εφευρετικότητος του ανθρωπίνου πνεύματος.

Η θάλασσα γαληνιαία ως λίμνη μετέφερεν από ακτής εις ακτήν τα ποικίλα προϊόντα άτινα αι πολυπληθείς κοινότητες της Γης αντήλαττον αναμεταξύ των.

Πλουσία φλωρίς εκάλυπτε τα πλευρά των πλέον αποτόμων ορέων και πληθύς ζώων παντός είδους επανεπαύετο επί της απαλής χλόης.

Τα άνθη ανέδιδον ανέκφραστον ευωδίαν δι' ης επλήρουν την διαυγή ατμόσφαιραν. Πανταχόθεν άσματα, ύμνοι ανεκρούοντο, μειδιάματα και λέξεις έρωτος και ευδαιμονίας ανηλάσσοντο. Ο άνθρωπος επανελάμβανε τας διακοπείσας σχέσεις του μετά της Φύσεως. Όλα τα όντα έζων εν αρμονία και αγάπη μετά των φυσικών στοιχείων.

Την νύκτα η σελήνη εμφανερώνετο εις τον ανέφελον ουρανόν. Η εμφάνισις της εχαιρετίζετο από τας κραυγάς των παιδων.

Η γυνή έκλινε τότε εις τας αγκάλας του ανδρός και οι δύο συνεσφιγμένοι εν υπερτάτη ηδονή έστρεφον τα υγρά εκ χαράς βλέμματα προς το άστρον της νυκτός.

Αγαλλίασις, ειρήνη και χαρά κατείχε το παν...

Άπαξ μόνο ο άνεμος ανέπεμψε θλιβερόν στεναγμόν... η γη εσεισθη, η θάλασσα εμηκύθη... τα πτηνά περίφοβα διέκοψαν το άρμα των... και θρηνώδης φωνή, σιγαλή, σιγαλή, ως αγγέλου κλαίοντος υψώθη εις την ατμόσφαιραν... Φρικίασις κατέλαβε τον άνθρωπον διερωτώμενον εάν το θλιβερόν παρελθόν δεν έμελλε να επαναρχίση...

Ήτο η φωνή, ήτο ο θρήνος και ο κλαυθμός του ατυχούς νέου όστις αν και ήτο ιδρυτής της νέας κοινωνίας, της ευδαίμονος οικογενείας, δεν ηδύνατο όμως να αποτελέση μέρος αυτής. Ήτο το τελευταίον παράπνον ενός τελευτήσαντος κόσμου, η τελευταία απειλή ενός συμπαθούς θύματος. Ήτο ακόμη η ίδια προσφιλής φωνή του Angiolillo ήτις επανελάμβανεν ότι προφητικώς είπεν άλλοτε προς της λαιμητόμου:

- Germinal!!!

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΜΑΘΕΙΣ

Όσοι θέλουσι να εκμάθωσι ταχέως και ασφαλώς την Γαλλικήν, την Ιταλικήν, την Αγγλικήν, είτε την Ισπανικήν, συγχρόνως δε επιθυμούσι να λάβωσι ενεργό μέρος εις

την αναρχικήν κίνησιν η οποία συγκινεί όλους τους λαούς ας εγγραφώσι εις τας εξής εφημερίδας:

Δια μεν την Γαλλικήν:

Les Temps Nouveaux – Jean Grave, 4 Rue Broca Paris Συνδρομή ετησία φράγκα 4.

L' Anarchie – Andre Lorulot, 22 rue Chevalier de la Barre Paris φρ. 8

Le Libertaire – Luis Matha, 15 Rue d' Ossel.

La Guerre Sociale (του Herve), Eugene Merle, 116 Rue Monmartre Paris.

Δια την Ιταλικήν:

L' Alleanza Libertaria. Διεύθυνσις *L' alleanza libertaria*, casella postale 276, Roma. Συνδρομή φρ. 6.

Il Pensiero – Luigi Fabbri – Jesi (Marehe).

Δια την Αγγλικήν:

"Freedom". 127 Ossulston Street, London N.W. μηνιαία 1 πέννα.

Δια την Ισπανικήν:

Tierra y Libertad – Joseph Estivalie, Geneve – Suisse. Τρίμηνος 2 φράγκα.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Librairie Sohleioher Freres

61 Rue des Saints Pepes, Paris

Les Enigmes ne l'Univers (E.Haeckel) fr. 2

Histoire de la Creation Naturelle (E.Haeckel) fr. 3

Origine de l' Homme (E.Haeckel) fr. 1

Force et Matiere (L. Buchner) fr. 2

Moise ou Darwin? (Arnold Dodel) fr. 1,50

L' homme selon la Science L. Buchner) fr. 2

Librairie P.V. Stook

61 Rue saint Honor, Paris

L' Anarchie Son. But. Les moyens (J. Grave) fr. 3,50

La Societe Suture (J. Grave) fr. 3,50

L' Anarchie. La Philosophie. Son Ideal (Kropotkine) fr. 1

La conquete du pan (Kropotkine) fr. 3,50

Evolution, Revolution et l' Ideal anarchique (E. Reclus) fr. 3,50

Les Inquisiteurs d' Espagne, Montjuich (Tarrida del Marmol) fr. 3,50

La Commune (L. Michel) fr. 3,50

Philosophie de l' Anarchie (Charles Malato) fr. 3,50

La douleur Universelle (Sebastien Faure) fr. 3,50

L' Amour libre (Charles Albert) fr. 3,50

Paroles d' un Revolte (Kropotkine) fr. 1,25

Librairie E. Flammarion

61 Rue Racine, Paris

L' Atheisme (Felix Le Dantec) fr. 3.50

Les Influences Uncestrales (Le Dantec) fr. 3.50

La valeur Science (H. Poincare) fr. 3,50

.....

«Χαρούμενη Επιστήμη» Dr, Sarafidi Le Caire fr. 1,50

«Τα κατά συνθήκην ψεύδη» (M. Nordau) μετάφ. Ελλ.»